

1210.

Z M. Vrbky.

Mirně.

Ked sem i - šel pres ho - ry, pres ze - le - né ja - vo - ry,
 čul sem ska - ly lá - mat, čul sem ska - ly lá - mat.

Ked sem išel pres hory,
 pres zelené javory,
 [: čul sem skały łamat:]
 miłá na mňa wołała,
 ručenku ně podała,
 [: že sa bude vdávat.:]

Vydávaj sa, dēvečko,
 moje věrné srdečko,
 [: já sa ženit budu:]
 uviješ ně pérečko,
 moje věrné srdečko,
 [: lebo voják budu.:]

[: Já do vojny pojedu,:]
 [: já budu vojáček:]
 [: a ty si moja miłá,:]
 [: chystaj povijáček.:]
 [: Ja chystaj si ho, chystaj,:]
 [: z bílého harasu,:]
 [: ja co budeš povíjat:]
 [: šohajkovu krásu:]
 [: Tá šohajkova krásu,:]
 [: tá ňa utrapiła,:]
 [: jak dyby ňa mamička:]
 [: trikrát do dňa biła:]

[: Ale ňa má mamička:]
 [: ani ráz za týdeň,:]
 [: tá šohajkova krásu:]
 [: trápí ňa každý deň.:]

1211.

Z Mošténice

Bart. II. 363.

V Brně na Ko-peč-ku sto - jí vra - ný kůň a na tom ko -
 níč - ku ce - lý mundur můj.

V Brně na kopečku
 stojí vraný kůň,
 a na tom koníčku
 celý mundur můj.

Okolo koníčka
 vojáci stojí,
 švarnyho synečka
 do šatů strojí.

A jak ho nastrojí,
 on si vyskočí,
 červeným šátečkem
 třikrát zatočí.